

ПРОТОКОЛ

№ 196

гр. Пазарджик, 29.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Иванка Панчева

Сложи за разглеждане докладваното от Мария Ненова Гражданско дело № 20235220101520 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 12:05 часа се явиха:

Ищецът Н. Н. А., редовно призован, се явява лично, доведен от служителите на ОЗ „Охрана“ - Пазарджик. Представява се от процесуалния си представител адвокат С. М., назначен по реда на чл. 95, ал. 2 от ГПК.

По разпореждане на съда се свалиха бележниците на ръцете на ищеца.

Ответникът ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „Изпълнение на наказанията“ София, редовно призован, се представява от юриск. Р. Р., редовно упълномощен да го представлява.

АДВОКАТ М.: Моля да се даде ход на делото.

ЮРИСК. Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ДОКЛАДВА се постъпило по делото писмо от Затвора Пазарджик, с което се представя информация, че не е установена молба с вх. № М-258 от 16.03.2023 г. Този номер фигурира в писмо от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, което представят.

ИЩЕЦЪТ Н. Н. А., лично: - Този номер М-258 от 16.03.2023 г. е по описа на ГДИН, а не на Затвора Пазарджик. Представям и моля да приемете

молбата с вх. № М-922 от 14.03.2023 г. в оригинал.

АДВОКАТ М.: - Не възразявам да се приеме писмото.

ЮРИСК. Р.: - Не възразявам да се приемат писмените доказателства.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателства по делото - писмо от затвора Пазарджик от 24.11.2023 г., ведно с приложеното към него писмо от ГДИН, както и молба с вх. № М-922 от 14.03.2023 г. в оригинал.

АДВОКАТ М.: – Нямам други искания. Да се приключи делото.

ИЩЕЦЪТ лично: - Нямам други искания.

ЮРИСК.Р.:– Нямам други искания. Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВОКАТ М.:–Уважаема госпожо районен съдия, считаме, че предвид така събраните в хода на делото доказателства е установено, че е нарушение на чл. 4 ал.2 и ал.3 от Закона за защита от дискриминацията, във вр. с чл. 197, чл.168 и чл.164 от ЗИН Задържане под стража, което се изразява неравното третиране по лично и по явява обществено положение на Н. А., осъществено под формата на тормоз, съгласно Закона за защита от дискриминацията, поради не наличието на условията за физическа активност в затвора в гр. Пазарджик на осъдените на лишаване от свобода в сравнение с другите затвори в страната. Поради което моля да осъдите ответната страна да заплати обезщетение на Н. А. за причинени неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. Считам, че от доказателствата по делото се установи, че от 2022 г. до 25.04.2023 г. в затвора в гр. Пазарджик за разлика от другите затвори в страната не е имало обособено оборудване, помещение за физическа активност на осъдените на доживотен затвор и доживотен затвор без замяна. Видно от справка на ГДИН в гр. Пазарджик в затвора, поради ограничените капацитетни възможности, помещението за физическа активност, което би могло да се нарече фитнес зала е било преобразувано в спално помещение, поради което след това доверителят ми не е имал възможност да има

физическа активност отделно от времето му за престой на открито по един час на ден. А съгласно справките от други затвори, които постъпиха по делото в тях има възможност за затворниците осъдени на доживотен затвор и доживотен затвор без замяна да посещавали и фитнес зали в техните затвори. Този начин спрямо Н. А. е осъществяващ тормоз на основата на признака лично положение и обществено по смисъла на чл.5 от Закона за защита от дискриминацията, изразяващо се в това, че му е ограничена физическата активност чрез не осъществяването на фитнес зала в затвора в гр. Пазарджик. По този начин е създадена една неблагоприятна за него среда на основата на неговото лично положение, съобразно неговото наказание, което изтърпява в затвора гр. Пазарджик, а това влияе неблагоприятно върху неговото здравословно и физическо състояние. Налице е продължително осъществяване тормоз спрямо Н. А., поради това, че повече от две години в затвора в гр. Пазарджик няма фитнес зала, поради което считаме, че спрямо него е осъществена пряка и непряко дискриминация, на основание лично и обществено положение. Следствие, на която дискриминация доверителят ми е претърпял неимуществени вреди, изразяващи в дискомфорт и унижение, поради невъзможността му да упражнява физическа активност. Тези факти и обстоятелства бяха установени от свидетеля по делото, който със своите показания удостовери, че е виждал Н. А. да се чувства некомфортно и че не е имал възможност да тренира и това се отразявало неблагоприятно върху него и върху неговия здравословен начин на живот в затвора – гр. Пазарджик.

Уважаема госпожо районен съдия, предвид гореизложеното, моля да приемете исквете ни за основателно и да осъдите ответната страна за заплати на доверителя ми претендирания размер на обезщетението и съобразно уважената част от иска да разпределите разноските по делото.

ЮРИСК. Р.: – Уважаема госпожо председател, считаме, че така предявената искова молба от Н. А. за проявена дискриминация спрямо него, е неоснователна и остана недоказана. Лишените от свобода поставени в зоната за повишена сигурност осъдени на доживотен затвор в затвора – Пазарджик, е осигурен съгласно чл. 86 ал. 1 т.1, възможност за престой на открито, не по-малко от 1 час, като в случая при тях е 1 ч. 30 мин., по време на който имат възможност на карето, както и самият свидетел, който беше по делото на лишения от свобода Н. А., това беше свидетеля - Д. П.. Самият свидетел каза, че карето, което провеждал престой на открито Н. А. е имало лост за

набиране, успоредка за правене на кофички, уреди за загреване на кръста, боксова круша, дъмбели и гири, което дава абсолютно нали достатъчно възможности лишеният от свобода да упражнява именно физически упражнения за поддържане на своето здраве. По отношения ни исканията за допълнително каре по чл. 71 ал. 11 от ППЗИНЗС, в случая няма медицински причини, не са известни такива на медицинските лица, самия лишен от свобода не е искал да му бъде осигурено допълнително каре. По отношение на чл.164, ясно е посочено, че на всеки лишен от свобода се осигуряват условия за допълнително каре при възможност. В случая е дадена оперативна самостоятелност на началника на затвора – Пазарджик, възможност да бъде осигурено такова каре или мероприятия, които да подобряват физическото състояние. В случая са провеждани такива състезания по отношение на тях „Карти“, „ Табла“, са играли. Проблемът със залата, която се намираше в корпуса на затвора, тя от една страна беше премахната, заради опасност от пренаселеност, заради която лишени от свобода ни съдят, не осигуряването на нужната 2/ 3 м. жилищна площ От друга страна залата, която се намира в другия корпус на затвора създава проблеми поради естеството на физическите упаржнения, и работата с дъмбели, щанги, гири и боксови круши, които отделят сериозен шум когато се ползват и лишените от свобода, които живеят на горните етажи, което трябва да търпят това нещо и се създава напрежение-ударите по боксовата круша, вдигането на тежести. На лишените от свобода отвън е дадена възможност навън нали има физически упражнения, за да поддържат своето здраве. Считаме, че също спрямо лишеният от свобода А. не е проявявал никаква форма на дискриминация ри сравними сходни условия с другите лишени от свобода, които са в зоната за повишена сигурност осъдени на доживотен затвор в затвора – Пазарджик по чл. 198 ЗИНЗС. А в случая сравнението с лишените от свобода в затвора- Ловеч, Стара Загора, не може да се допуска, тъй като не е при сравними сходни условия. Другите затвори имат други режими за разпределение на времето, друга материална база, съответно други килии, други възможности, поради което молим претенцията досежно това да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Молим за юрисконсултско възнаграждение. За всичко останало, моля да ми дадете възможност за писмени бележки, в срок.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ на пълномощника на ответника едноседмичен срок за представяне на писмени бележки по делото.

ИЩЕЦЪТ Н. А., лично: - Аз само искам да добавя, съгласно чл. 20 от Харта на основните права на Европейския съюз гласи, че всички хора са равни пред закона. В смисъл означа, че всички хора като граждани са равни пред всички нормативни актове, които са първични и вторични актове. Вторичните актове разминават първичните актове, доколкото непротиворечи и се прилагат първичните актове е задължително на всички съдилища, учреждения на гражданите. Аз считам, че нормативните актове се правят сравнение пред всички нормативни актове, които сме изложили в настоящия казус. Тези норми, които са относими и моето лично и обществено положение се прави сравнение ред всичките останали места за лишаване от свобода, аз го цитирам чл. 20 от ХОПЕС /Харта на основните права на Европейския съюз/, защото чл.2 от договора на Европейския съюз гласи, че равенството пред абсолютно пред съдилища, институциите, като цяло пред държавните органи, свобода, равенство е с приоритет, които има директен ефект във всички съдилища и учреждения на държавите членки на Европейския съюз. Считам, че изцяло е доказано в настоящото производство предмета на делото, както са предявени, има и съдебна практика в този смисъл в кориците на делото. Моля уважаемият съд, да уважи исквете, както са предявени.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 12:30 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____